

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

La Moncloa

"Com que troben que hi ha crispació política, creuen que el líder de l'oposició ha de fer-se fotografiar amb el cap de govern. En el cas d'Anglaterra, per exemple, ambdós es parlen on toca, és a dir, al Parlament i no hi ha visites ni 'descripcions".

CARME PUÉRTOLAS

Miquel Roca.

Dilluns, 28. "És aconsellable desvetllar-se amb música de Bach", em diu el veí artista. Per sort o per desgràcia, d'altres hem de saltar del llit amb les notícies de la ràdio. El bíbleg Lewis Thomas ens diu que la música és l'esforç que feim per explicar com funciona el nostre cervell i, per això, escoltar Bach és escoltar una ment humana. El veí amb vel·leïtats aquarel·lístiques diu que cada matí escolta els concerts de Brandenburg, espirals depurades d'energia intel·lectual i estructura cristal·lina de la imaginació. Certament, no sempre és possible contemplar *Las Meninas* cada matí, però ens podem afaitar amb música de Bach, si és que no tenim l'afany professional o la curiositat d'escoltar per la ràdio les coses que passen al món. El veí ni tan sols llegeix cap diari. Té mèrit, com milions de persones que cada dia van al treball i tornen a casa sense cap interès pel nou govern mexicà, la ruptura dels pactes PSOE-CiU, les sentències del Tribunal Constitucional o l'agonia de Bòsnia. El veí aquarel·lista té un gosset molt eixerit, dos canaris i un ficus amb aspecte de cactus.

Dimarts, 29. "De cop i volta, Miquel Roca s'ha adonat que, sense el PP, no pot ser alcalde de Barcelona. Tornava de Madrid dient que no li agradaven els estils aznaristes, i ara veu amb una certa claredat que li pertocarà entendre's amb Lacalle. Pot ser un primer assaig de l'enteniment CiU-PP a Madrid", diu l'home que creu que mai no s'equivoca. També ha recitat la llista de noms -cinc- que De

ARXIU

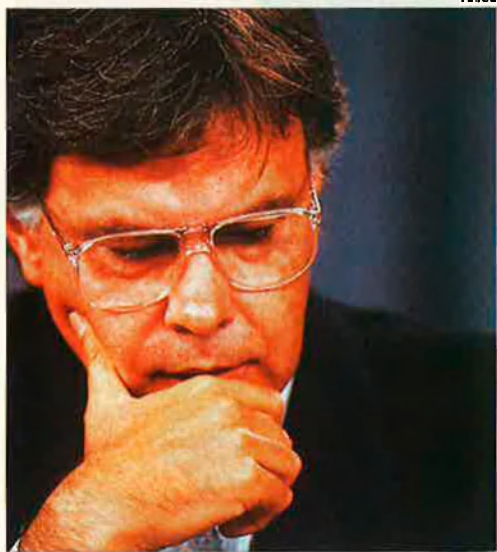
Slobodan Milosevic.

la Rosa té subratllats per futura revenja. "Mai no havia vist tan nerviosos els protagonistes de Convergència. Ja sabeu la dita: l'afer Cullerell ha estat com si el traïdor fos Sant Joan i no Judes. L'entrevista de Jaume Casajoana a *El País* era una visió interna de Convergència que els analistes polítics han desaprofitat. Bé, sí. Pertot arreu hi pot haver algun fonamentalista, fins i tot a les conselleries on menys convindria. En realitat, el catalanisme encara necessita un Sant Pau, algú que d'una vegada l'apropi als gentils, algú que li vulgui obrir una finestra d'universalitat". Lamenta també que els bolets ja s'hagin acabat.

Dimecres, 30. Karadzic es pot permetre girar-li l'esquena a Boutros Boutros-Gali, amb tota la impunitat del gangsterisme serbi. L'utopisme de la Gran Sèrbia és una renovada barbàrie, entre les runes del nou ordre mundial. De fet, els intel·lectuals nacionalistes serbis generen un nou manifest amb la mort de Tito, per donar suport teòric a l'ofensiva bèl·lica d'expansió que el neocomunista Milosevic -avui, pràcticament, l'home de pau per Occident- llança des de Belgrad l'any 1991, quan croats i eslovens reclamaven la sobirania nacional. No molt abans, un memoràndum de l'Acadèmia Sèrbia de les Ciències reclamava per al poble serbi i per a tot el territori de Iugoslàvia una entitat primigènia, "integritat" absoluta en possessió d'un corpus de drets i reivindicacions que transcendien qualsevol simple divisió política o geogràfica. Noel Malcolm diu a la seva història de

o és un niu d'amor

ARXIU

Felipe González.

Bòsnia que la recerca d'aquella "integritat" fou la causa de la destrucció de Iugoslàvia, com ho serà ara de la destrucció de Bòsnia.

Dijous, 1. Fa setmanes que els comentaristes exigeixen a Aznar que "dialogui" amb Felipe González, que vagi a la Moncloa. Realment, hi ha periodistes que tenen una noció molt vaga de com funciona una democràcia. Com que troben que hi ha crispació política, creuen que el líder de l'oposició ha de fer-se fotografiar amb el cap de govern. En el cas d'Anglaterra, per exemple, ambdós es parlen on toca, és a dir, al Parlament i no hi ha visites ni "descripcions". Tampoc veig que Chirac "dialogui" a l'Elisi amb Mitterrand o Delors amb Balladur. No recordo que Felipe González anés gaire per la Moncloa quan hi manava el gran Adolfo Suárez. De fet, Felipe González sap prou bé que la Moncloa no és un apartament que es llogui per hores, per fer-hi l'amor.

Divendres, 2. A les oficines no para el bull sobre el pont de la setmana vinent, amb tots els comentaris possibles sobre l'estat de la neu, els últims bolets i els hotels de Praga. A la tertúlia del vermut, hi ha un pacte per no parlar de ponts i aqüeductes, com si fossin una mica per plebeus, però tothom pensa fugir com sigui de Barcelona, amb una guia gastronòmica sota el braç o de cap a un balneari amb tractaments contra l'estrès. En dies de pont, com a l'agost, m'estimo més quedar a Barcelona que entrebancar-me amb els "es-

RAFA GIL

Adolfo Suárez.

quís" en un ascensor d'hotel, sobretot ara que torna la moda dels tacons llarguíssims i les mamàs taconeegen amb il·lusió de cap al bufet del *brunch*, amb els nens que han sortit d'a-campada.

Valentí Puig